

5820
~~291549~~
291549

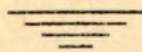
fer

DR. W. FILDERMAN

UNDE DUCE ANTISEMITISMUL

BCU Cluj / Central University Library Cluj

**Cuvântare ținută în sala Tomis
în ziua de 18 Aprilie 1937**

V

...iște, 27 bis

Tipografia „EXCELSIOR”, Str. Bat

13.8AM

5820

995304-2640

for

DR. W. FILDERMAN

UNDE DUCE ANTISEMITISMUL

BCU Cluj / Central University Library Cluj
**Cuvântare ținută în sala Tomis
în ziua de 18 Aprilie 1937**

Tipografia „EXCELSIOR” Str. Batiște, 27 bis

13.811

291549

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Condițiile unei bune politici

Mulțumesc predecesorilor mei pentru elogiile cu cari m'au copleșit, iar d-voastră cinstită asistență pentru călduroasa primire ce mi-ați făcut. Dacă activitatea U. E. R. a fost încununată de succes, isbânda s'a datorit în primul rând, faptului că ea a subordonat întotdeauna revendicările noastre, interesului general al țării și al poporului român. Căci numai armonizarea interesului general — țara — și al intereselor majorității — poporul român — cu interesele noastre poate fi rodnică. Orice încercare de a obține soluțiuni, dăunătoare țării sau poporului român, ar fi virtual dăunătoare celor ce le-ar obține.

Nu mai puțin adevărat este că orice soluție pe care poporul majoritar ar căuta-o în dauna minorităților, este o soluție care s'ar întoarce și împotriva interesului general — țara — și a poporului român.

Nici o soluție nu este bună, decât dacă ține seamă și satisface interesele ambelor părți. Orice soluție brutală impusă de majoritate și orice soluție dăunătoare, obținută de minoritate, se întoarce mai curând sau mai târziu împotriva celui ce-a dobândit-o.

În al doilea rând succesul U. E. R. se datorează puterii adevărului. În zeci de ani de luptă deschisă, nimeni, niciodată, nu ne-a putut imputa nu numai un neadevăr, dar nici măcar o exagerare.

În sfârșit, în al treilea rând, succesul se datorează memoriei noastre.

Un mare om politic englez a spus că *cine are memorie, are și drepturi*. A voit să spună că omul trebuie să fie în per-

manentă veghe. Să nu piardă nici un prilej de valorificarea drepturilor. Căci, drepturile nevalorificate se uită. Uitarea înseamnă moartea drepturilor.

Nu suntem străini

Ni se contestă astăzi de către unii dreptul de a ne spune cuvântul în probleme ce privesc conducerea țării. Ni se contestă chiar și exercițiul profesiunilor sau admisibilitatea în unele funcțiuni, invocându-se motivul că am fi străini — zic unii — că suntem alogeni — zic alții.

Alogeni, da, suntem. Pentru că alogen înseamnă „un om de altă rasă și de altă origine etnică“, dacă bine înțeles s'ar stabili un criteriu cert pentru ființa raselor sau a originii etnice. Și, dacă savantul nostru profesor Iorga nu știe ce înseamnă asta, să-mi fie ertat să n'o știu nici eu.

Străini însă, nu suntem! Istoria vieții noastre, a evreilor-români se confundă cu însăși istoria țărilor românești și a poporului român.^{BCU Cluj / Central University Library Cluj}

Hajdeu — care nu ne-a fost prieten — în a sa „*Istoria toleranței religioase în România*“ mărturisește că nu vrea să tăgăduiască existența noastră pe țărmurile Dunărei „*mai înainte de cucerirea lui Traian*“, cu atât mai mult cu cât el însuși descoperise în districtul Holinului, cel mai nordic al Basarabiei, o monedă evreiască din vremea Macabeilor.

În tot cazul — zicea Hajdeu — este necontestabil că la 1170 evreii locuiau în aceste provincii.

Hajdeu a înregistrat existența evreilor și sub Mihai-Viteazul. Iar istoricul Hortelius, în cronica sa tipărită în 1665, precizează că în armata lui Mihai Viteazul, care lupta contra lui George Basta se aflau „*valahi, sârbi și evrei*“, ceea ce dovedește și numărul mare de evrei și patriotismul lor românesc.

Într'o editură olandeză au apărut recent însemnările ambasadorului suedez Hillenbrandt, care a călătorit în țările române în 1656 și care a înregistrat prezența în Iași — „*unter den rechten Einwohnern*“, — printre adevărații locuitori — „*nulji vrei*“, afară de greci și alții, cari făceau negoț.

D. prof. Iorga a vorbit despre evrei în legătură cu întemeierea târgurilor prin 1600.

D. Octavian Gâdeiu, în lucrarea sa „Ocrolirea mirorilă
șilor“ semnaleză prezența evreilor în Moldova, ca negustori
încă dia anul 1500.

Iată dar suficiente mărturii că nu suntem străini, ci au-
tochtoni.

Ași mai adăoga două mai recente, dar tot atât de preși-
oase mărturii. Prima emană dela Regele Carol I, care, în le-
gătură cu problema muncii nașionale, a spus că față de împre-
jurarea că suntem în țară *de sute de ani*, nu ni se poate con-
testa și mai puțin răpi dreptul la muncă. A doua mărturie emană
dela Regele Ferdinand care, în audiența ce a binevoit a-mi a-
corda, mi-a spus și m'a autorizat să public că El a fost
acela care a susșinut încetățenirea evreilor și că nu se dezice.

Participarea evreilor la rosboaiele românești

Evreii au participat sub Mihai Viteazul la prima înfăptuire
a României Mari, au participat sub Carol I atât la rășboiul pentru
Independența țării cât și la rășboiul balcanic, au participat sub
Ferdinand I la rășboiul pentru România Mare.

În volumul omagial al Academiei Române, tipărit cu pri-
lejul împlinirii a 40 de ani de domnie a Regelui Carol I, se
găsesc mărturii de dragostea evreilor pentru țară.

În rășboiul balcanic, în 1913, nu numai evreii îndatorași la
serviciul militar, dar și aceia pe care nici o lege nu-i con-
strângea, s'au oferit să-și jertfească viața pentru țară : 5000 de
tineri evrei s'au prezentat ca voluntari.

În aplauzele unanime ale Senatului țării, Emil Lahovary
sub impresia dovezilor de patriotism date de evrei, a declarat
că sub cutele drapelului românesc nu se mai poate ascunde
nici o nedreptate, făgăduind astfel încetățenirea evreilor.

În rășboiul care a înfăptuit România Mare, evreii au par-
ticipat în aceeași proporție ca și românii. Nu voi reveni azi asu-
pra mărturiilor de eroism a ostașilor evrei. Am reamintit acum
cea mai preșioasă recunoaștere : a Regelui Ferdinand. În 1925
am publicat o lucrare în care sunt păstrate unele dintre dove-
zile eroismului ostășesc al evreilor în rășboiul pentru întregirea
României.

Vreau numai să citez cazul unui civil, deci al unui om ne-

supus la obligație militară, Herman Kornhauser, care a fost executat de germani la 6 Martie 1917, pentru vina că:

*„a dat de mâncare și îmbrăcăminte civilă la prizonierii 100
„mâni creștini în lagărele de prizonieri înlesnindu-le evadarea“.*

faptă pentru care, prin Decizia 326, din 10 Februarie 1931, memoria acestui erou a fost comemorată, iar generalul comandant al brigăzii a invitat pe ostași să *„la pildă cum și-a jertfit viața acest erou evreu“.*

Drepturile sunt o contravaloare a datoriilor

Dacă m'am coborât în adâncurile timpurilor, pentru a demonstra vechimea noastră în țară și dacă am aruncat o sumară ochire asupra participării noastre la formarea și creșterea României Mari, nu este pentru că am vroit să ne justificăm drepturile.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Drepturile noastre nu sunt numai o urmare a vechimei strămoșilor: Ele nu sunt numai contravaloarea trecutului. Ele sunt contravaloarea datoriilor împlinite, adică a prezentului.

În nici o țară din lume nu se cere cuiva, pentru a i se acorda drepturi cetățenești, și a i se recunoaște dreptul de a participa la viața publică a țării, dovada unei genealogii de sute sau mii de ani.

Însăși legea noastră acordă supușilor străini naturalizarea, după câțiva ani de ședere în țară.

Naturalizarea seamănă pe străin cu românul, asemănarea este completă, totală.

Asemănarea la îndatoriri, dar și asemănare la drepturi fiindcă datorii fără drepturi înseamnă: sclavie.

Dacă ni se cere să ne îndeplinim datoriile către Patrie, dacă ni se cere s'o apărăm cu viața noastră, nu ni se mai poate interzice dreptul de a ne spune părerea și mai puțin încă dreptul de a trăi liberi în țară!

N'o spun numai eu. Au spus-o toți aceia cari nu se lasă îmbătași cu vorbe goale. Au spus-o toți aceia cari a creat România: și revoluționarii dela 1848, și Cuza-Vodă și Carol I și

Ferdinand I. Voi arăta dela această tribună că o spun astăzi și naționaliștii adevărați.

Comunismul și evreii

Dacă am dovedit vechimea noastră, patriotismul și jertfele noastre pentru Patrie, și dacă am demonstrat lemeinicia drepților noastre, se cuvine să ne întrebăm: de ce campania de ură dezlănțuită împotriva noastră? Fiindcă suntem comuniști?!

Ce este comunismul și ce desparte comunismul de democrație?

Democrația garantează egalitatea, libertatea și proprietatea. Ea asigură fiecăruia putința de a ajunge la cele mai înalte situațiuni, oricât de umilă i-ar fi origina, adică ea garantează selecțiunea valorilor, îndepărtând privilegiile moștenite.

Comunismul pretinde că dă egalitatea și că o realizează; că dă libertatea și că o realizează; că dă proprietatea și o realizează. Cum, însă, nu există egalitate în natură, rezultatul este că, în loc de a stimula pe cei slabi, comunismul împiedică elanul celor tari; în loc de egalitate în lumină, avem o egalitate în întuneric; în loc de o ridicare a celor slabi, avem o coborîre a celor tari.

În ce privește libertatea de gândire și de conștiință, comunismul le interzice, pentru că interzice critica și religia, toate religiile.

În ce privește proprietatea, comunismul o dă în folosința tuturor. Dar întrucât nu se găsesc suficiente proprietăți pentru a satisface pe toți locuitorii, — fiindcă pământul nu se poate înmulți ca și oamenii, — se ajunge la o limită, la limita foamei.

Ce avem noi comun cu această doctrină? Nimic!

Doctrina mozaică este cea mai individualistă, cea mai conservatoare, cea mai riguros religioasă.

Doctrinarul comunismului n'a fost evreul Trozky ci creștinul Lenin.

Intrucât suntem noi, evreii, vinovați că unii evrei ruși au fost și ei convertiți la doctrina creștinului Lenin?

Vedeți paradoxul: dacă evreul merge cu stînga — creștină — creștinii de centru și de dreapta acuză pe toți evreii; dacă

evreul merge cu centrul sau cu dreapta, creștinii de stânga îl acuză pe toți evreii.

Ar trebui mai puțină pasiune, și ceva mai multă chibzuință în judecata oamenilor. Și ar trebui mai cu seamă să nu se aplice două sisteme în judecata oamenilor — unul creștinilor cari orice ar face, se reprezintă pe sine, celălalt evreilor cari, când săvârșesc o faptă rea angajează comunitatea, iar atunci când săvârșesc o faptă bună, se angajează numai pe sine.

Suntem acuzați de a deține toate bogățiile țării. Atunci cum suntem comuniști? Dacă suntem bogați și ne apărăm bogățiile, nu putem fi comuniști; dacă suntem Țomuniști, nu putem fi bogați și nu ne putem apăra bogățiile.

Că printre comuniștii arestați se găsesc și evrei, întrucât ne privește aceasta pe noi toți? Oare pot fi calificați românii drept un popor de criminali, pentru că se găsesc printre ei și criminali?

Așa cum se pedepsesc criminalii de drept comun, cari sunt 99 la sută creștini, tot astfel să fie pedepsiți criminalii politici indiferent dacă sunt sau nu 99 la sută evrei, proporție de altfel falsă. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar așa cum nu se spune că toți creștinii sunt criminali, să nu se spuie că toți evreii sunt comuniști. Să fie judecați toți cu aceeași măsură, nu cu două măsuri. Să fim judecați individual, nu colectiv.

Comunismul nu respectă religia; evreii, ca evrei, nu pot deci să fie comuniști. Numai cei ce au pierdut sentimentul religiei și au încetat a fi evrei, pot deveni comuniști.

Fascismul și evreii

Suntem acuzați că suntem antifasciști.

Fascismul este o reacțiune împotriva defectelor democrației, născute într'o vreme în care Italia se zbătea în anarhie.

Fascismul suprimă libertatea de gândire, întrucât suprimă critica, dar nu suprimă libertatea de conștiință fiindcă lasă liberă religia, toate religiile. Fascismul nu suprimă egalitatea, întrucât el continuă concepția democrată a egalității tuturor cetățenilor, indiferent de origine, rasă sau religie, adică stimulează pe cei slabi și ușurează selecțiunea valorilor.

Fascismul nu suprimă libertatea de conștiință întrucât lasă liberă religia, toate religiile. Fascismul nu suprimă nici proprietatea. Dintre toate regimurile zise dictatoriale fascismul este deci cel mai aproape de democrație.

Antisemitismul care a fost atribuit fascismului italian de către antisemiții noștri, pentru nevoile lor de propagandă, a fost repudiat de d. Mussolini însuși. Chiar recent la acuzarea presei străine, s'au dat două desmințiri oficiale în această privință.

Fascismul nu face antisemitism. Deci, evreii, ca evrei, nu pot fi antifasciști.

Hitlerismul și evreii

Hitlerismul suprimă libertatea politică și de conștiință, fiindcă suprimă critica și persecută toate religiile. El suprimă și egalitatea și nu numai pentru cei de altă rasă, dar și pentru cei de aceeași rasă, întrucât identifică partidul cu Statul; el prigonește pe toți cei ce nu sunt de părerea partidului care guvernează. Deși menține aparent proprietatea, în fapt o suprimă. Căci se impune țaranului ce să cultive, cui să vândă și cu ce preț să vândă. Se impune în marea industrie salariile personalului, dividendele acționarilor, iar restul îl ia Statul.

Aparent deci, proprietatea rămâne individului; în realitate, ea aparține Statului. Deci este un comunism deghizat — fiindcă proprietatea se compune din nudă proprietate și folosință. Dar, din moment ce folosința aparține Statului, nuda proprietate devine o sarcină, iar nu un activ.

Din punct de vedere religios, hitlerismul este mai primejdios decât comunismul. Comunismul distruge religia, hitlerismul nu numai că o distruge, dar o și înlocuiește cu păgânismul. Va fi mai ușor religiei să-și restabilească mâine situațiunea la un popor lipsit de religie, decât la un popor fanatizat de păgânism.

Evreii, ca evrei, trebuie să fie antihitleriști, fiindcă hitlerismul se declară fățiș dușman al evreilor. Suntem deci în legitimitate apărare.

Cu ce se aseamănă naționalismul agresiv

Neo-naționaliștii noștri suprimă libertatea, egalitatea și proprietatea. Ei se indentifică în doctrină cu hitlerismul și prin

faptul că — spre deosebire de fascism și comunism — pun rasa — origina etnică — deasupra Statului și fac din Stat o anexă a rasei, în loc să facă din rasă o parte componentă a Statului — și prin faptul că suprimă libertatea și egalitatea pentru toți cari nu le sunt partizani, indiferent dacă sunt sau nu sunt de aceeaș rasă.

Dacă azi, cei de aceeaș origine, dar de altă părere, sunt asasinași, oricine își poate închipui regimul ce-i așteaptă mâine.

Primejdia este tot așa de mare, poate mai mare pentru români, de cât pentru minoritari, căci neo-naționaliștii sunt destul de înțelepți ca să înțeleagă că noi nu pulem răsturna guverne, mai puțin încă înțătura regimuri politice. Suntem prea puțin numeroși pentru aceasta.

Cei ce pot răsturna guverne și chiar regimuri, sunt românii, partidele politice, actualii lor conducători, actualele cadre.

Vor muri poate dintre ai noștri, vor merge în lagăre de concentrare dar — așa cum s'a întâmplat și în Germania, — vor merge mai mulți dintre români, decât dintre minoritari.

Neo-naționaliștii vor suprima și proprietatea. Este adevărat că azi se promite țaranilor împărțirea proprietăților evreești, dar acestea snt prea puțin numeroase ca să poată satisface așteptările cari, odată declanșate, nu se vor mai putea opri. Vor fi deci înghițite și proprietățile românești. Vă amintiți răscoala țărănească dela 1907. Ea fusese declanșată împotriva evreilor, din nevoi politice. După ce s'au spart câteva geamuri la casele evreești, răscoala s'a întins în Muntenia și Oltenia unde au fost asasinași proprietarii români, după ce li s'au distrus recoltele și s'a dat foc conacelor.

Distincțiunile între neo-naționaliști

Trebue să distingem, însă, între cei de dreapta. D. dr. Vaida Voevod nu este pentru doctrina de care am vorbit. Doctrina sa pare a menține libertatea, egalitatea și proprietatea. Ea nu degradează și nu îndepărtează pe evrei. Ea face o împărțire între evrei și români. În ce măsură, însă, nu putem prevedea, fiindcă întrebările mele puse d-lui dr. Al. Vaida au rămas fără răspuns. Ceeace constatăm însă este că, cu toate declarațiile

șefulului, care apelează și la evrei, partizanii săi fac aproape exclusiv antisemitism.

Doctrina partidului național-creștin este și ea vagă.

Ceeace este cert, este că evreii sunt puși, ca și sub regimul hitlerist, într'o situație specială. Nu este însă sigur dacă va anula drepturile cetățenești.

Și, acum, să trecem la problemele zilei.

Revizuirea încetățenirilor

Se agită problema revizuirii încetățenirilor, sub pretextul că ar fi zeci de mii și chiar sute de mii de evrei străini, imigrați din țările vecine, cari, prin fraudă, ar fi devenit cetățeni români.

Declarăm categoric că n'avem nimic comun cu străinii de orice origine, intrați în țară cu voia țării sau prin fraudă, rămași străini sau deveniți cetățeni prin fraudă, indiferent dacă sunt evrei, ruși, greci, armeni, etc.

Noi nu ne ocupăm și nu apărăm decât drepturile evreilor băstinași, adică drepturile acelor evrei cari sunt sau au dreptul de a fi cetățeni români.

N'am provocat, n'am acoperit și nu vom acoperi o imigrare de nici un fel, fie și evreească în România.

N'am provocat, n'am acoperit și nu vom acoperi fraudă de ori-unde ar veni.

Nu înțelegem însă ca sub pretextul unor preținse fraude, să se pună sub acuzare milioane de cetățeni români.

Dacă într'o țară se săvârșesc crime sau delictе, organele respective urmăresc descoperirea vinovaților și îi trimit în judecată. Tot astfel trebuie să se procedeze și cu aceste preținse fraude. Dnpă cum atunci când se comit crime sau delictе, nu se anchetează toată populația țării sub pretext de a descoperi pe vinovați, tot astfel, fiindcă sunt câțiva străini deveniți cetățeni prin fraudă, nu se poate turbura situațiunea legală a milioane de oameni, sub pretextul de a se descoperi pe frauduloși.

Proiectul de lege din inițiativa parlamentară institua o revizuire a situației tuturor locuitorilor din provinciile alipite. El răsturna întreaga ordine legală. El dispunea revizuirea hotărîrilor

Inaltei Curți de Casație, de către organe subalterne, chiar administrative.

El obliga orice funcționar sau orice particular care a cunoscut sau ar fi putut cunoaște ilegale constituiri de naționalitate, să le denunțe, sub pedeapsă de închisoare.

Este o monstruoasă fără precedent în analele legislative de a se pedepsi cu închisoare nu numai nedezvăluirea unui fapt cunoscut, dar și lipsa de diligență de a se fi informat de anumite fapte, mai cu seamă când în momentul săvârșirii lor, nici o lege nu-i obliga să facă diligențe pentru a le cunoaște.

Primejdia unui asemenea text este că ar incita pe toată lumea să facă denunțuri.

Proiectul descărca pe denunțător de orice obligație de a administra probe, denunțătorul având numai să comunice bănuelile sale și indicii. El interzicea însă celor puși sub revizuire dreptul de a administra probe, trebuind să se mărginească numai la acele probe care existau în momentul stabilirii cetățeniei.

Perturbarea la care ar fi dat loc acel proiect, de altfel respins de Consiliul legislativ, era cu atât mai inadmisibilă cu cât locuitorii provinciilor alipite și-au văzut verificate — deci revizuite — drepturile prin legea de la 1924, care, după cum o spune și expunerea de motive și debaterile parlamentare, a avut de scop tocmai să revizuiască drepturile cetățenești pentru a descoperi fraudele. A se admite acum o nouă revizuire ar însemna deci ca într'un interval de 18 ani de la unire, să se facă aceleorași locuitori o a doua revizuire, adică o a treia verificare a drepturilor lor de cetățenie.

Dreptul nu permite revizuire după revizuire. Dreptul nu permite un reclamant fără probe și un pârât căruia îi se interzice să se apere. Dreptul nu permite pedepse posterioare pentru ignorarea unor fapte anterioare. Dreptul nu permite ca puterea executivă să controleze hotărârile puterii judecătorești.

În care Stat de ordine se pot concepe asemenea proiecte de lege? În care stat de ordine, drepturile cetățenești se revizuesc de trei ori în 18 ani?

Ceiace se poate concepe este că cei ce au probe de existența unei fraude, să le comunice Parchetului. Parchetul ca să cerceteze și dacă are probe că există o fraudă, să trimită pe autorul fraudei în judecata instanțelor penale, iar condamnarea sa va avea de efect și retragerea cetățeniei.

În realitate, se poate să fie câteva sute de frauduloși, cum se întâmplă în toate țările. Nu pot fi mii sau zeci de mii sau sute de mii, cum se pretinde, Evreii refugiați ucrainieni au intrat în țară în 1921. Legea pentru dobândirea și pierderea naționalității, după cum am arătat a fost o lege de revizuire a cetățenilor, care a avut în vedere să pedepsească fraudă la încetățenire. Dacă refugiații evrei ucrainieni ar fi devenit cetățeni prin fraudă, aceasta treaua descoperită în 1924 data după care nici nu mai puteau deveni cetățeni.

De altfel, dovada că numărul fraudatorilor nu este mare, este ușor de făcut. Să se ia statisticile dinainte de război din toate provinciile ce alcătuiesc țara românească și toate statisticile de după război până azi.

Se va constata că numărul evreilor cetățeni români, ca și numărul evreilor supuși români sau a evreilor supuși streini, locuitorii în aceste provincii, n'a crescut în mod anormal.

Dacă s'ar admite — deși foarte greu — că sute de mii de streini, prin fraudă ar fi putut intra în țară; dacă s'ar admite că prin fraudă ei să fi fost înscrși în listele de cetățeni, este însă cu neputință de admis ca ei să fi scăpat tuturor recensămintelor. căci toate recensămintele concordă în a nu arăta o inflație de evrei în România, fie cetățeni; fie chiar supuși străini.

Agitația n'are deci un substrat real. Este o legendă mai mult. Vă amintiți, desigur, legenda lansată de ziarul „Universul“ la 12 Ianuarie și 20 Februarie 1935, cum că Statul român ar fi convenit ca 100.000 evrei germani să fie lăsați să intre în țară.

Cu toate că, a doua zi chiar Ministerul de externe, în oficiul guvernului, a dezmințit formal această știre, I. P. S. S. Patriarhul României, cu ocazia vizitei făcute la Londra, anul trecut, a explicat mișcarea antisemită prin aglomerarea evreilor străini în România. A afirmat chiar, că România ar fi fost silită să primească 100.000 evrei germani în țară.

Eu nu m'am mulțumit cu infirmarea știrii de către „Viitorul“ și l'am vizitat pe d. Stelian Popescu care a recunoscut că știrea dată de „Universul“ era inexactă. D-sa mi-a explicat că a fost provocată de o neînțelegere provenită dintr'o convorbire telefonică cu Geneva, a unuia dintre redactorii ziarului. Cu toate acestea „Universul“ n'a consimțit să desmintă știrea. Ea a rămas și I. P. S. S. probabil, a crezut că știrea „Universului“ s'a și realizat între timp. Iată cum se scrie istoria.

Problema muncii naționale

Se cere primatul muncii naționale pentru români. Suntem de acord că poporul român a fost nedreptățit și că are dreptul la o reparație. Reparația însă a avut loc în mare parte, căci în funcții publice aproape nu mai există minoritari. În profesii de toare felurile, românii și-au reluat în bună parte locurile. Dacă n'au realizat totul, este pentru că în 18 ani nu se schimbă o situație creiată de împrejurări cari au dăinuit 1.000 de ani. Totuși, în unele ramuri, reparația este totală. A brusca lucrurile în comerț, industrie și în celelalte ramuri ale activității economice, înseamnă a ruina țara. Pentru primatul muncii naționale, noi, evreii, am făcut mai mult de cât neo-naționaliștii. Voi arăta imedial cum.

Se cere de către unii neo-naționaliști numerus nullus în toate profesiunile; de către alții mai generoși se cere numerus nullus în unele profesii și numerus proportionalis în altele.

Dacă s'ar admite o asemenea legiferare, s'ar viola în mod flagrant Constituția, Tratatul de pace și legile cele mai elementare. Nu numai legile elementare, dar și drepturile naturale ale omului, drepturi cu cari omul se naște și moare și cari sunt în afara legilor, pentru că sunt deasupra legilor și care, ca atare nu pot să fie răpite prin nici o lege, căci, dreptul la muncă este un drept natural pe care nici o lege nu-l poate răpi.

Răpirea dreptului la muncă înseamnă condamnarea la moarte prin foamele.

Pentru noi, ar însemna a ne pune într'o situație mai rea decât am fost înainte de a fi cetățeni. Atunci ne erau deschise toate profesiunile în mod nelimitat, cu unele excepțiuni. Azi se propune să fim eliminați din toate profesiunile, în total sau în parte.

Am prezentat guvernului un memoriu documentat. Inșiși ziarele de extremă dreaptă au recunoscut că memoriul nostru este întemeiat în drept, întrucât Constituția nu admite o diferențiere între cetățeni. Să așteptăm deci modificarea Constituției.

Întrucât, problema se agită totuși, suntem datorii s'o lămurim.

Munca națională și minoritățile etnice

România nu este singura țară cu minorități etnice. Sunt și alte țări formate din populațiuni de origine distinctă.

Populațiunea Belgiei este formată jumătate din flamanzi și jumătate din valloni.

Populațiunea Elveției este formată din francezi, italieni și germani.

Statele Unite sunt formate din $\frac{2}{3}$ Anglo-Saxoni și $\frac{1}{3}$ minoritari. Peste 40.000.000 de locuitori din Statele Unite sunt de origine variată, unii din ei la prima generație în țară.

Cu toate acestea nu există o problemă a muncii naționale sau a drepturilor cetățenești. Toți cetățenii sunt egali oricare le-ar fi origina. Din această egalitate și din respectul acestei egalități se naște atașamentul tuturor pentru Patria comună.

Nici Belgia, nici Elveția, nici Statele Unite nu cunosc războiul civil.

Asemenea războaie civile au fost însă în Portugalia, Spania, Grecia și Germania, cu toate că aceste țări sunt modele de țări cu populație unitară.

În Spania de azi nu sunt evrei. Cu toate acestea iață că se omoară între ei catolicii, creștini spanioli, în luptă pentru o idee, dar nu se omoară între ei germanii cu evreii din Statele Unite.

Aceasta învederează că popoarele nu pot și nu trebuie să se fie conduse cu silnicie, și că nu există alt mijloc pentru a asigura fuziunea popoarelor conlocuitoare și pacea internă, adică armonia între cetățeni, decât egalitatea drepturilor și că oriunde echilibrul normal este rupt, se nasc revolte, indiferent de originea acelor ce asupresc și celor ce sunt asupriți.

Evreii n'au acaparat comerțul.

Să revenim la politica locală. Ni se impută că am acaparat comerțul și industria.

Afirmațiunea este dezmințită de statistici. În adevăr, recensământul general din 1 Ianuarie 1913, publicat de Ministerul de Industrie și Comerț în 1923, arată că totalul activilor în Vechiul

Regat era de 3.817.140 ortodoxi, 143.731 străini creștini, 79.740 evrei români.

Străinii reprezentau 2.71% din populațiunea țării. Făcând proporția, constatăm că aveau 3.59% activi, adică numărul activilor străini depășea cu 30% proporția ce li se cuvenea. Populațiunea evreească reprezenta un procent de 2,91% din populația Vechiului Regat, pe când numărul de activi da o proporție de 1.90 la sută, adică evreii aveau cu 1/3 mai puțin decât aveau dreptul a fi.

Concluziunea ce se degajează din această statistică este nu numai ca ortodoxii, adică românii, aveau un număr proporțional de activi cu populația, dar că, dacă erau locuri libere, ele au fost ocupate într'o proporție mai mare de către streinii ce se aflau în țară, decât de către evreii români.

Mai suntem acuzați că comerțul s'ar afla în mâinile noastre. Statisticile arată că aceasta este o legendă. În adevăr, din acelas recensământ se constată că numărul patronilor era următorul : 1.327.620 ortodoxi, 48.859 străini de altă religie, 38.500 evrei supuși români.

Repartizând cifrele la proporția populației, constatăm că străinii ce se aflau în Vechiul Regat aveau un număr de patroni cu 25 la sută mai mare decât proporția, pe când evreii supuși români, aveau un număr mai mic cu 10 la sută de cât li se cuvenea proporțional.

Intrucât averile se află în mâinile patronilor, iată dovada că nu evreii dețineau bogățiile țării.

Există o aparență, este adevărat. Oamenii ignoranți în probleme economice cari vizitează cele câteva străzi principale din centrul orașului, văd în adevăr mai multe firme evreești decât altele. De aci, ei trag falșa concluziune că evreii au acaparat comerțul. Realitatea însă este alta.

Comerțul unei țări este adaptat structurii economice a țării. Într'o țară în care 80 la sută din populație sunt agricultori, 80 la sută din comerț este comerțul cu alimente.

Or, în comerțul alimentar, evreii sunt aproape inexistenți.

Ei s'au concentrat în acele ramuri ale comerțului care necesitau cunoașterea limbilor străine.

Articole de import ca : manufactura, articole de lux, stofe, mălăsării, parfumerii, bijuterii, etc. nu se pot desface decât în

centrul oraşului. Iată de ce evreei par a fi acaparat comerţul ţării, atunci când statisticile desmint această aparenţă.

Nu există şomaj

Dar, în definitiv, lăsând la o parte realităţile şi intrând în domeniul a ceea ce neo-naţionalişti numesc forţa dinamică a românismului, care nu vrea să vadă decât necesităţile populaţiei majoritare, se pune problema dacă în adevăr există un şomaj.

Statisticile oficiale şi neoficiale — unele publicate chiar recent şi de către ziarul „Universul“ învederează inexistenţa unui şomaj în comerţ şi industrie, ca şi în meserii.

Astfel „Universul“ ziar care nu poate fi bănuit de filo-sectimism sau filo-minoritarism, a publicat la 19 Ianuarie 1937, statistica şomajului din toată lumea, arătând ca şomeri :

1) în Anglia : 1.918.502 ; 2) în Germania ; 1.823.721 ; 3) în Cehoslovacia : 679.900 ; 4) în Italia : 609.094 ; 5) în Franţa : 433.834 ; 6) în Olanda : 381.396 ; 7) în Austria : 301.790 ; 8) în Jugoslavia : 11.917 ; în România : 8.664.

Şi conchidea că cei mai puţini şomeri sunt în Estonia, Letonia, Chili, România, Jugoslavia şi Finlanda.

În profesiunile intelectuale s'a crezut că există un şomaj. Dar şi aci s'a constatat contrariul. S'a făcut o statistică de către Stat şi s'a dovedit inexistenţa şomajului intelectual.

Confederaţiunea asociaţiunilor de profesionişti intelectuali a întocmit şi ea o statistică.

Asociaţiunea medicilor umani a răspuns că sănătatea publică este ameninţată din lipsă de medici.!

Asociaţiunea medicilor veterinari a răspuns că ţara păgubeşte din lipsă de veterinari ; inginerii silvici au spus că se distrug bogăţiile ţării din lipsă de ingineri silvici ; asociaţia agronomilor a răspuns că ţăranul sărăceşte din lipsă de cultură a gricolă şi că lipsa inginerilor agronomi este mai mare decât a veterinarilor şi a inginerilor silvici.

Ceea ce n'a împiedecat însă ca această confederaţie să decreteze *numerus nullus* şi *clausus*.

Cu alte cuvinte : să piară ţăranul român ; să piară bogăţiile ţării, puţin importă pe neo-naţionalişti intelectuali. Ceea ce

importă este să-și facă viața ușoară, să evite concurența, să se transforme din apostoli ai țării în bugetivori.

Și fiindcă agitația intelectualilor s'a dus mai mult în chestiunea medicilor, și s'a afirmat că medicii evrei au năpădit studiul medicinei, trebuie să relev aci că românii n'au voit să învețe medicina.

Disprețul pentru învățătura medicinei a fost moștenit. Românii desconsiderau medicina și interziceau copiilor lor s'o învețe :

Interdixi de medicis. — Învățătura medicinei era protivnică demnității romanului: *Gravitas romanae.*

Românii au moștenit această aversiune. Istoricul român Xenopol spunea că fiii boierilor români n'au vrut să învețe medicina. Atunci când Nicolae Crețulescu, la 1839, a învățat medicina a fost o revoluție în lumea boierilor. Se mirau toți că un fiu de boier a putut lăsa poziția sa în societate ca să se facă doctor. Iar Domnitorul Al. Ghica l-a sfătuit să se lase de medicină, căci ea nu se potrivește pentru un fiu de boier.

Iuășământul medicinei în țara românească a fost introdusă de către francezul Davila și de evreii dr. Felix și dr. Barasch cari au fost printre primii profesori ai Școlii de medicină, printre alți profesori evrei ai acestei Facultăți.

Așa de puțină chemare era pentru iuășământul medicinei, încât, atunci când la 14 Martie 1855 s'a înființat școala de felcer, abia la al treilea apel s'au înscris câțiva elevi. Aceleași repetate apeluri au trebuit să se facă și pentru școala de medicină veterinară.

Și această școală înființată și condusă de către dr. Davila, dr. Felix și ceilalți a fost închisă de către generalul Odobescu, Spătarul oștirea. A trebuit ca, la cererea lui Davila, să intervie Împăratul Napoleon al III-lea, pentru ca școala să fie redeschisă.

Iată componența comisiunii medicale a Serviciului Sănătății în Moldova, la 1853, după cartea d-lui dr. Samarian :

Chirurgul orașului : Dr. Dreutel ; Medici de sectoare : Dr. Ruso, dr. Zisu, Ladico, Cristodulo, Bassereau și Iascinsky ; Medicul Poliției : Dr. Loeffler ; Medicul Corpului de jandarmi : Dr. Williamson ; Șef veterinar : Dr. Czihak ; Vaccinator : Dr. Popovici ; Farmaciști : Wierozinsky, Lochman, Schleider, Schiler, Balaur, Pashinsky, Champel, Mihăilescu, Papp, Schiller ; Moa-

șele : Dr. Binder, Mondschein, Niederman, Wiroginska, Vivotska și Kaminsky.

În aceste condițiuni, se poate vorbi, desigur, despre orice; dar nu despre o acaparare de către evrei a profesiei de medic, pe care, cu drept cuvânt, putem spune că evreii, în primul rând, au introdus-o în țară.

Falimentul învățământului

D. Prof. Tutuc a publicat rezultatele examenelor de admitere din Octombrie 1936, dela Academia de comerț.

Aceste rezultate au fost consemnate de către presă, sub titlul : „O gravă mărturisire“.

D. Pamfil Șeicaru le rezumă spunând că din 102 candidați, TOTI absolvenți ai școlii superioare de comerț, sau bacalaureați, nici unul n'a știut cum se calculează valoarea nominală a unei polițe. Nici unul n'a știut cum se calculează dobânda pe 90 zile. Foarte mulți nu cunosc sistemul metric, nu știu cât are un km. sau hm. și nu cunosc legătura între Ha și m². Nu știu câte kgr. are o tonă. Doi dintre candidați n'au fost în stare nici măcar să încerce a scrie ceva și au predat foile în alb, ceea ce l-a făcut pe d. Tutuc să spună că toți acești 102 studenți trebuiau lăsați repetenți la un examen final de clasa I-a liceală.

D. Pamfil Șeicaru sub titlul : „Pentru a curma farsa învățământului“, arată că a cercetat personal lucrările scrise la examenul de gradul al învățătorilor. Este vorba deci de un examen de selecțiune a elementelor de elită, ceea ce în mod normal indică elementele cele mai bune din școlile normale.

Rezultatul a fost că la aceste cele mai bune elemente a găsit „lucrări confuze“, „o beție de cuvinte“, „frazе de o construcție bizară“ și „zăpăceală de memorie“, iar la unii o „totală ignorare a datelor utilizate“.

D-sa dă numeroase exemple. Voi cita că unul dintre candidați a scris că Unirea principatelor române sub o singură domnie și Războiul pentru independență“ se datorește scriitorilor noștri : *M. Eminescu, Vasile Alexandri, Gheorghe Coșbuc, Alex. Vlăduț și Octavian Goga*“.

Ziarul „Universul“ s'a ocupat și el de această problemă și a constatat că „toată lumea este de acord“ că „școlile de

comerț și industrie și agricultură“, nu răspund aproape de fe, rostului pentru care au fost create. Ca dovadă arată că un procent ridicol de absolvenți ai acelor școli s'au dedicat până acum practicei comerțului, industriei și agriculturii.

Vorbind despre școlile de agricultură „Universul“ arată că un horticultor se plânge că n'a putut găsi un singur specialist pentru cultura trandafirilor și că însuși președintele Asociației naționale de horticultură a semnalat că școlile noastre de agricultură și horticultură, n'au fost în măsură să creeze absolvenți, cari să poată aplica pe teren cunoștințele obținute în ani de zile de cursuri. Ceeace a făcut pe președintele asociației să pună această întrebare :

„Cine va despăgubi de daunele la care s'ar expune acela care ar angaja pentru nevoile gospodăriei lui un asemenea absolvent nepregătit?“.

Iacă o mărturisire din cele mai grave care ne obligă să punem și întrebarea : cum se poate vorbi în aceste condițiuni de o lege care să impună în industrie sau comerț, absolvenți ai școlilor comerciale sau industriale, când acești absolvenți nu sunt în stare să calculeze dobânda pe 90 de zile, când nu cunosc sistemul metric, etc.

Fără îndoială că aceeași întrebare pe care și-a pus-o președintele Asociației naționale de horticultură trebuie să și-o pună fiecare industriaș adică trebuie s'o pună Statului :

„Cine mă va despăgubi de daunele la care mă expun dacă a-și angaja pentru nevoile comerțului meu un asemenea absolvent nepregătit?“.

Dacă aceasta este situațiunea este fără îndoială că obligațiunea ce s'ar impune șefilor de întreprinderi de a angaja absolvenți indicați de Stat, ar echivala cu ruina industriei sau comerțului, etc.

Intr'adevăr, aceasta ar însemna ca să se creeze sinecure în comerț și industrie. Dacă Statul nostru își poate îngădui luxul de a avea un număr considerabil de funcționari, pentru că se găsesc cetățeni care să-i plătească, nimeni nu poate să vadă cum un industriaș sau un comerciant și-ar îngădui luxul să întrețină un personal incapabil.

ANTISEMITISMUL : Cauza falimentului învățământului

Ceeace interesează este să se stabilească răspunderile. Cari sunt cauzele acestei ruine, ale acestui faliment al învățământului nostru ?

D. Pamfil Șeicaru crede că vina este a părinților cari lasă prea multă libertate copiilor, și a profesorilor cari „nu trântesc repetenți“, „nu năucesc prin severitatea examinării“ pe candidați, în afară de faptul că românii le-ar lipsi în întregime „geniul de creațiune“.

D. prof. Dascovici în ziarul „Argus“ atribue aceste rezultate lipsei de tradiție. D-sa spune că :

„Urmașii familiilor de negustori români fug de cariera părinților cu o lipsă dureroasă de mândrie, față de tot ce au săvârșit înaintașii, pentru a se arunca în slujbele Statului sau rangul de boeri în politică“.

D-sa spune că ceea ce afirmă despre negustori se poate repeta despre : „toți tinerii cari se trag din familii independente de agricultori, de meseriași sau de orice alt soi de factori productivi ai economiei naționale, adică în afară de budgetul și de ajutorul Statului“.

Ziarul „Universul“ crede că, cauza este viciul de organizare și falsa îndrumare a învățământului practic la care se adaugă și o „boerie prostească a românului, o adevărată idiosincrazie a lui pentru munca în prăvălii în ateliere, la coarnele plugului, preferând mizeria tudulă a carierei de conștopist la Stat, budgetivor“, dar adaugă că vina nelecuirii de aceeași fudulie prostească o poartă tot școala, pentru că n'ar cultiva „simțul de întreprindere, curajul, religia și mândria muncii, a muncii care oșelește pe om și deschide toate carierele vieții“.

Arhimandritul Scriban comentând în „Epoca“ constatările d-lui Tutuc, spune că aceasta este a treia desbatere despre „halul de neștiință din țara noastră“, care vine după cele constatate la examenul de bacalaureat și după cele constatăte la examenul de învățători. Și d-sa se întrebă dacă s'ar putea cere acestor tineri să biruiască concurența străinilor.

D. prof. Mihail Ralea, în „Dreptatea“ arată că voind să plaseze un tânăr șomer intelectual, i-a dat un post în provincie.

El a refuzat însă, preferând să rămână șomer, ca să nu părăsească Bucureștii. Ceeace îl face pe d. prof. Ralea să afirme că șomajul românilor nu este un șomaj propriu-zis ci :

„Un șomaj de preferințe înalte, greu de satisfăcut, de ambiție nemăsurată, de comoditate excesivă“.

D-sa mai spune că în Germania, în America sau în Austria, un șomer acceptă orice fel de muncă ca să câștige bani.

Eu pot să mai adaog că fostul prim-ministru al Angliei, d. Mac Donald, are două fiice. Una a deschis un han în apropierea Londrei, iar cea de a doua a plecat în Indii ca guvernantă la copiii unui Lord și aceasta chiar în timpul când tatăl lor era prim-ministru. Este o tradiție în Anglia : oamenii cei mai bogaji își trimit copiii de tineri în colonii, pentru a-i învăța să muncească și să-și creeze prin propria lor muncă o existență proprie, fără de care nu se poate dobândi nimic în viață.

Este locul să amintim că d. Dr. Costinescu, ministrul Sănătății publice — a voit să încurajeze stabilirea medicilor la sate, situațiunea sanitară a țăranilor fiind într'adevăr dezastroasă. În afară de mortalitatea infantilă dela noi, care este cea mai ridicată din lume, adulții sunt roși de boli grave.

În desbaterile Senatului, d. prof. Marius Georgescu spunea că românii vor ajunge „un popor de degenerați“, „debili mintali și cretini“, ținând seamă de numărul enorm de sifilitici netratați, de numărul enorm de tuberculoși, alcoolici, etc. Iar d. senator Păucești spunea că în unele regiuni 90 la sută, iar în altele 80 la sută din țărani sunt sifilitici.

Cu toate acestea tinerii medicii, absolvenți ai facultăților de medicină — în cari n'au permis evreilor să învețe — n'au răspuns la chemarea d-lui ministru al Sănătății. D. Dr. Costinescu a fost silit să declare și în Parlament și la Radio că legea sanitară din 1888 a admis sanitari minoritari din pricină că românii au refuzat să meargă la sate, așa cum refuză și acum. Cu deosebirea că acum nu numai că nu vor să meargă la sate, dar opresc și pe minoritari de a merge. („Epoca“ 16 Mai 1935).

Aceeași constatare a făcut-o cu firească amărăciune și d. prof. Ralea. A făcut-o și ziarul „Universul“ din 6 Aprilie 1935.

Iată deci că naționalismul pe care îl afișează azi tineretul universitar și diplomații tuturor școlilor superioare este un naționalism exclusiv de paradă, că, în realitate, el duce la di-

strugerea țării, în interesul egoist, strâmt și personal al profesioniștilor cari vor să trăiască în orașe, confortabil, fără concurența minoritarilor și în exclusivul și unicul lor interes personal.

A cui este vina ? Nu este nici a părinților, nici a profesorilor, nu este nici a organizării școlii.

În ceea ce privește școala, cu drept cuvânt d. Pamfil Șeicaru își amintește cu durere de generațiile trecute și de strălucitele lucrări scrise pe care trecutele generații de normaliști le prezentau la examene.

Despre toate carierele intelectuale se poate spune același lucru. Ele au dat străluciți practicieni români în toate ramurile de activitate, fie în profesiunile intelectuale, fie în politică, industrie, comerț sau bancă.

Școala nu este deci de vină, ea a rămas aceeași, iar legile sunt aproape identice.

Nici familiile nu sunt vinovate. Ele nu-și mai pot stăpâni copiii. Nici profesorii nu sunt de vină. Nici ei nu mai sunt stăpâni pe elevii lor.

Copiii sunt azi stăpâni pe părinții lor ; elevii sunt azi stăpâni pe profesorii lor. Copiii vor azi să conducă țara. Ei vor azi să dea lecții tuturor.

Cum este posibil să se scrie că profesorii sunt datori să năucească pe elevi la examene, atunci când se cunosc repetate cazuri în cari elevii au bătut sau au încercat chiar să asasineze pe profesorii lor, pentru că nu i-au trecut la examene ; atunci când se cunosc nenumărate cazuri în cari elevii amenințau pe profesori, dacă nu le dădeau note de trecere.

D. prof. N. Iorga a citit în ședința Senatului din 19 Febr. 1937 o scrisoare a unui învățător din Covurlui, din care citez : „În satul meu nu mai recunosc pe nici unul din elevii mei. Nu mai au respect de nimeni. Nici de Dumnezeu, nici de lege, nici de foștii învățători. Nu-i mai poate stăpâni nimeni“.

Nu există decât un singur vinovat, un mare vinovat !

Este neo-naționalismul. Este însăși presa care înregistrează falimentul școlii, care a provocat falimentul.

Eu am prevăzut toate acestea în anul 1925, în lucrarea mea „Adevărul asupra problemei evreești din România“ în care reproduceam între altele, dintr'o scrisoare adresată elevilor clasei a IV-a a liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui de către unul din conducătorii neo-naționalismului, următoarele :

„Să vă pregăliți, să vă pregăliți temeinic nu atât mintea cât sufletul ; pentru că filozofi avem destui, dar ce folos că toți sunt lași, fără caracter, fără suflet sau mai bine zis cu sufletele pervertite“.

Iată un alt citat dintr'o lucrare intitulată „Generații vechi, generații noi“ :

„Nici nu mă îndoesc să vorbesc despre reprezentanții nenorociți ai celei mai degradatoare vieți politice din lume coalizați în diferite partide politice, cari se mănâncă unii pe alții, averescani pe țărăniști, țărăniști pe liberali, liberali pe naționaliștii din Ardeal, și toți împreună ne mănâncă (pe noi, ducând țara de râpă“.

„Acești politicieni sunt în slujba jidanilor, deci cu desăvârșire pierduți pentru România... Cetate de vânzare își mai lipsește doar cumpărătorul, ar exclama văzând viața politicianilor noștri un al doilea Jugurta. Dela aceștia este exclus să ne vie mântuirea.

„Iar clevetitorii, bârfitorii, trădătorii intereselor românești să se ferească din calea noastră. *De nu, mai mult nu știm ! Vom trage săbiile din teacă și vom trece peste dânșii, înainte !*“.

„Va constata *cea mai putredă* corupție, plecând de la vatanul tramvaiului, atingând pe miniștrii țării și chiar justiția“ (pag. 12).

Comentând în cartea mea sus amintită, aceste citate, spuneam :

Va să zică dispreț profund pentru învățătură ; dispreț profund pentru marii cărturari ai țării ; pe planul întâiu „sufletul“ ca și cum sufletul fără frâul învățăturei este altceva decât liberul curs lăsat instinctului barbar, ca și cum se poate cultiva sufletul fără a se cultiva mintea.

Ca și cum, fără cultură generalii noștri ar fi putut duce la victorie ! Ca și cum boalele se lecuiesc fără cultură ; ca și cum finanțele țării se organizează fără cultură ; ca și cum marile invențiuni și descoperiri cu cari se mândrește omenirea s'au putut înfăptui fără cultură.

Înapoi la barbarie, înapoi la ură, iată învățătura pe care, falsii apostoli ai falsului naționalism și creștinism au predicat-o studenților.

„Nimic nu e sfânt, nimic nu e demn de respectat în țară : nici un om politic, nici un partid politic“.

Vorbind despre faptul că în școlile primare, secundare, în Universități singura lectură a copiilor este presa antisemită, presa sa zisă naționalistă, am scris în aceeași lucrare :

„De trei ani singura preocupare a elevilor de liceu și a studenților cari au avut nenorocul să cadă pradă acestor aberații, nu mai învață; și ceea ce este mai trist este că sunt și profesori hipnotizați de aceleași teorii cari încurajează incultura; este de ajuns ca elevul să poarte nume românesc — dar să fie în comunitate de idei antisemite — pentru ca să aibă certitudinea că va trece clasa, și o trece! În timpul acestei elevul care poartă nume evreiesc, știind că este de ajuns ca să poarte acest nume, pentru că unii profesori să încerce a-l încurca la lecții, învață de două ori, de trei ori, de zece ori mai mult“.

„Elevul și studentul creștin antisemit își pierde timpul să învețe cum să ne bată și-și cheltuiește energia în propaganda anti-evreiască, în care timp elevul și studentul evreu, silit să se apere, învață, pentru ca să se poată apăra mai bine.

„Studentul și elevul creștin, sub ocrotirea vinovată a unor dascăli și a unor autorități, se obținuse să repurtoze ușoare izbânzi asupra camarazilor lor evrei; aceștia se învață de mici copii să reziste opresiunii, deci să învingă“.

„Primii, în mod fatal vor fi în viață ușurateci, nestatornici, descurajați la cea dintâi greutate a vieții, cei din urmă vor fi gravi, tenace, rezistând la toate greutățile vieții“.

„Întreaga operă antisemită este o operă de desorganizare și de demoralizare. Ea sugerează poporului român că este izolat în lume, lipsit de conducători și de prieteni în afară, eari toți sunt lași, vânduți, trădători, etc... Și că evreii îl pot înghiți îl pot distruge“.

„E fatal ca lucrul să se desorganizeze: de ce să mai muncească omul dacă tot produsul muncii lui îl iau jidanii și numai jidanii; își spun astăzi copiii și tinerii și nu mai învață; la ce să lupte cu jidanii, dacă toată lumea le e vândută; poate cineva să lupte cu toate țările, cu toate continentele, își vor spune aceștia când vor intra în vâltoarea vieții și nu vor fi îndemnați nici la muncă, nici la independență“.

Iată vinovatul!

Atâta vreme cât guvernul și presa, nu-și vor face datoria; atâta vreme cât nu vor înțelege că toată această politică di-

struge, nu creiază; atâta vreme cât nu vor înțelege că trebuie lăsată liberă selecțiunea valorilor, se va ajunge la rezultate din ce în ce mai rele.

Munca națională și evreii

Și legea pentru protecția muncii naționale, dacă va face deosebiri după origine, va crea privilegiu. Ea n'ar fi decât un mijloc de a dezorganiza, de a distruge meseriile, comerțul și industria, adică de a distruge, de a ruina țara.

Este o distrugere, nu numai pentru că certitudinea zilei de mâine, — privilegiu rezervat prin asemenea lege majorităților — duce lesne, la inacțiune, dar și pentru că ceace s'a făcut în Germania, nu se poate face în România.

Voi reveni imediat asupra acestui ultim aspect al chestiunii. Înainte însă de a trece la el, trebuie să reamintesc că dacă azi există o pătură muncitoare română, în industrie, comerț, bancă, meserii, etc., aceasta se datorește în mare parte inițiativei evreilor și patriotismului lor luminaț.

Suntem acuzați că ne izolăm economicște, că nu primim pe români. Uniunea evreilor români a organizat o anchetă. Am publicat și continuăm a publica rezultatele ei în „Curierul Israelit“. Am citat nume de patroni evrei, arătând numărul ucenicilor, calfelor și lucrătorilor evrei sau creștini, cari sunt în serviciul lor. Pentru ca să nu fie vreo îndoială asupra sincerității constatărilor noastre, am dat numele și adresa patronului și adresa ucenicilor, calfelor și lucrătorilor. Oricine poate deci verifica sinceritatea statisticei noastre.

Iată, am înaintea mea a șasea urmare a acestei anchete, apărută în „Curierul Izraelit“. Vă citez câteva cazuri :

S. Bercovici, *frizer, str. Mircea Vodă No. 2 are 1 ucenic creștin intern și 4 lucrători creștini; fără nici un evreu.*

C. Davidescu, *mode, str. Colței No. 3, are un ucenic creștin, 1 lucrător creștin și 4 lucrătoare creștine, fără nici un evreu sau evreică.*

P. Kammerling, *blănar, str. Colței No. 11, are 4 ucenici creștini interni, nici unul evreu, are 1 lucrător evreu și 12 lucrători creștini.*

„Prometeu“, *fabrică de produse chimice, Cal. Dudești,*

113, are 13 ucenici creștini, 1 ucenic evreu și 10 lucrători creștini.

S. Strulovici, croitor, Mihai Vodă, 2, are 2 lucrători evrei și 7 creștini.

Aș putea continua, citând mii de asemenea cazuri.

Iată deci cea mai strălucitoare dovadă de patriotism a patronilor evrei în slujba căroro ucenici și lucrători creștini își câștigă existența. Patronii evrei formează viitorii patroni români.

A se vorbi, în asemenea condițiuni, de nevoia unei legi pentru protecția muncii naționale, după origine etnică, este, mi se pare, chiar imoral când este vorba de evrei. Ea ar echivala cu distrugerea industriei și comerțului.

N'o spun numai eu, o spune însuși oficiosul guvernului ziarul „Viitorul“, care, la 6 Aprilie 1937, vorbind despre revendicările neo-naționaliste, spunea că nimeni nu va cădea în cursa ce se înfunde, deoarece: „pentru a avea mărfuri eficiente și personal românesc în industrie și comerț, trebuie să nu le distrugem prin măsuri lipsite de chibzuință“.

Spuneam adineaori (nu numai încă și în asemenea lege desorganizează munca, nu numai că este imorală, dar spuneam că ea duce la ruina Statului român. Declarația aceasta este gravă. Dar, ea nu este nu a mea. Ea este a unor factori răspunzători. Este a ziarului „Viitorul“, oficiosul partidului național-liberal și guvernului, care după ce reamintește faptele din Spania și conflictele din alte țări — aluzie la luptele la cari ar da loc o încălcare a drepturilor minoritarilor, — spune că aceste lupte „în situațiunea geografică, etnică și politică în care ne găsim, nu pot decât să ne ducă la ruină“.

Ziarul „Viitorul“ face o declarație și mai gravă, prin precizarea ei. După ce spune că interesele superioare ale Statului cer țării „să nu închidă minoritățile etnice în insule separate prin ură și învrăjbită“, adaugă :

„Cu silnicie nu se conduc națiunile, iar asuprirea duce la rezultatele pe cari Ungaria le-a avut în Ardeal, Germania în Polonia, Austria față de sârbi, etc.“.

Va să zică, oficiosul guvernului spune clar și răspicat că o încercare de turburare a egalității și libertății ar duce țara la ruină, ar duce România la dezmembrare.

Aceasta nu este ceva specific pentru România. Nu este

ceva nou. Istoria tuturor popoarelor arată că persecuția duce la întărirea persecutaților.

Fiindcă suntem evrei, să ne reamintim de ceace s'a întâmplat în Egipt. Cu toate că evreii erau puțin numeroși. „Exodul” zice că și atunci se spunea despre ei: „Iată că Izrael este mai mare și mai puternic decât noi”. Ceeace a făcut ca Egiptenii să pună peste evrei:

„Isprăvntcei ca să-i asuprească prin munci grele. Le-au făcut viața amară prin lucrări grele de lut și cărămizi și prin toț felul de lucrări de câmp, și în toate muncile acestea, pe care-i sileau să le facă, erau fără pic de milă” (*Exod 1.11.14*).

Cum nici această n'a dat rezultatul așteptat, s'a hotărît distrugerea evreilor. „Exodul” spune mai departe:

„Împăratul Egiptului a poruncii moașelor Evreilor numite una Sifra și cealaltă Pina, și le-a zis: „Când veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile Evreilor și le veți vedea pe punctul de a naște, dacă este băiat să-l omorâți” (*Exod 1.15.11*).

Și astăzi, după secole, se spune că noi stăpânim lumea.

Reamintiți-vă ce s'a întâmplat cu exodul evreilor în Spania

Alte țări au proșitat și s'au îmbogățit. Țările cari i-au primit au progresat și s'au consolidat. Spania cere era cea mai mare putere continentală și colonială, a ajuns însă, în halul pe care toată lumea îl cunoaște.

D. prof. Iorga, acum doi ani, la Vălenii de Munte, într'o conferință intitulată „Generalități despre rase”, explica de ce grecii cari au învins pe romani prin cultură au fost totuși subjugați de către romani. Cauza — spunea d. Prof. Iorga — a fost că grecii s'au izolat și că n'au asociat în drepturile lor de cetate, pe străini, pe barbari, închipuindu-și să sunt de rasă pură.

Romanii, dimpotrivă, făceau pe străini și pe barbari cetățeni. Tocmai prin conviețuirea acestor elemente se năștea armonia și stimulentele necesare.

De aceea, cu drept cuvânt, d. prof. N. Iorga spunea că deosebirea de soartă dintre greci și romani, a venit dela felul cum s'au înțeles legăturile dintre romani și neromani, dintre greci și negreci. Vorbind despre problemele etnice, d. prof. Iorga spunea că etnicul nu desleagă problema, că este o formulă magică și demagogică care îmbală mințile.

Ași voi, înainte de a termina, să arăt aci că d. Prof. Dr.

Popa, publicând notele sale de călătorie în Germania, spune că în discuțiile avute cu intelectualii germani, a observat că multe din teoriile lor extremiste sunt jenante pentru ei. Germanii sunt obligați să admită falșitatea lor.

Voind, însă, să se lămurească asupra cauzelor cari fac ca oamenii având convingeri de inexactitatea susținerilor lor, continuă totuși să le sprijine, n'a putut obține nici un răspuns precis ceia ce-l face să deducă :

„...dar din alăturarea argumentelor lor dispartate, pe care ei le dau, se înțelege foarte bine că Germania utilizează teoriile rassistice și metodele violente mai mult decât pentru uzul intern, pentru export. Intr'un popor compact de peste 60 milioane, în care populația străină este o infimă minoritate, și ca număr și ca importanță socială, aberațiile violente de azi nu pot disloca nici societatea, nici neamul, nici Statul. Dar infiltrate în răsărit, în România, aceste metode vrăjmășești (în țări cu populații minoritare foarte mari și cu state neînchegate prea solid) au toate șansele să fărâme rezistența popoarelor respective, și prin anarhie, să ducă la dislocarea lor — și asta pentru Germania (inclusiv Ungaria), și anuși tocmai ceea ce este de urmărit“. („Epoca“ din 6 Martie 1937).

Noi nu trebuie să disperăm. Istoria poporului nostru este cea mai plină de mărturia persecuțiilor suferite. Am supraieșuit însă tuturor suferințelor. Dragostea noastră pentru poporul român ne îndeamnă să apelăm la el, ca să nu urmeze pe calea pe care au apucat-o țări cari s'au ruinat. Să urmeze calea țărilor civilizate : Belgia, Elveția, Statele-Unite, Anglia, Franța, Italia și tot ce este civilizată în lume. Să urmeze pilda acelor ce au făurit România Mare : pilda lui Cuza Vodă, pilda Marelui Rege Carol I și a Regelui erou Ferdinand I.

Cei ce vorbesc azi în numele neo-naționalismului, nu sunt autorii României Mari. Ei sunt doar beneficiarii unor lupte pe cari generațiile trecute, împreună cu noi evreii, le-au dus pentru a cuceri independența, pentru a organiza România și pentru a înfăptui România Mare.

Spuneam la începutul cuvântării mele că numai cei ce au memorie au și drepturi.

Noi am dovedit că avem memorie. Am dovedit-o cu exemple de cald patriotism. Am dovedit-o cu exemplul patronilor e-

vrei cari, cei dintâi au luptat pentru primatul muncii naționale, pentru primatul muncii românești.

Apelez la poporul român și la conducătorii lui să nu-și piardă memoria și să nu uite că sunt bătălii cari nu se câștigă: sunt cele ale întinericului asupra luminei, ale persecuției asupra dreptății, ale minciunii asupra adevărului.

Numai lumina, numai dreptatea, numai adevărul sunt acelea cari pot birui și călăuzi popoarele și țările pentru binele lor și pentru binele omenirii !

Apelez la evrei și la toți frunțașii lor, să nu-și piardă memoria. Luptând neconținut pentru drepturile noastre să nu confundăm țara și poporul român cu agitatorii. Să urmărim aceeași politică de dragoste și de conlucrare cât mai strânsă, cât mai leală, cât mai repetată în toate acțiunile și în toate întreprinderile, cu românii, pentru binele tuturor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cuprinsul

	No. pag.
Condițiile unei bune politici	3
Nu suntem străini	4
Participarea evreilor la războaiele românești	5
Drepturile sunt o contravaloare a datorțiilor	6
Comunismul și evreii	7
Fascismul și evreii	8
Hitlerismul și evreii	9
Cu ce se aseamănă naționalismul agresiv	9
Distincțiunile între neo-naționaliști	10
Revizuirea încetățenirilor	11
Problema muncii naționale	14
Munca națională și minoritățile etnice	15
Evreii n'au acaparat comerțul	15
Nu există șomaj	17
Falimentul învățământului	18
Antisemitismul : Cauza falimentului învățământului	21
Munca națională și evreii	26

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Prețul 20 Lei
